

Anna

adres obiektu: Konstancin-Jeziorna, Żeromskiego 10

data powstania: 1904 r.

autor: proj. Jan Heurich Mł.

Willa „Anna” to wspaniały przykład secesji wiedeńskiej wśród konstancińskich rezydencji. Została wzniesiona w 1904 r. przez firmę Władysława Czosnowskiego (1841–1916). Autorem projektu jest Jan Heurich młodszy (1873–1925), późniejszy pierwszy minister kultury i sztuki w niepodległej Polsce. Pierwotnymi właścicielami willi byli adwokat Albert Klimpel (1866–1930) i jego żona Anna z Kohlerów, na cześć której willa została nazwana. Po śmierci właściciela, w 1930 r., zgodnie z jego wolą posiadłość przeszła na własność Kasy im. Józefa Milanowskiego. Od tego czasu pełniła funkcje pensjonatu, w którym spotykała się elita uczonych warszawskich. Często gościł tu m.in. prof. Władysław Tatarkiewicz. Po roku 1945 budynek podzielił losy innych konstancińskich rezydencji stając się wielorodzinnym budynkiem kwaterunkowym.

Willa „Anna”, murowana z cegły, otynkowana, posadowiona na planie kwadratu, o zwartej bryle zamkniętej wielopłaciowym dachem jest syntezą dwóch stylów: klasycyzmu i secesji. Budynek, pomimo złego stanu zachowania, do dziś prezentuje się wspaniale i robi ogromne wrażenie. Secesyjny charakter nadają mu liczne łuki i owale, wkomponowane m.in. w linearne wzory na tynku, wachlarzowe okna o falistym wykończeniu i ciekawym podziale, owalne drzwi oraz wieńczący całość taras. Na elewacjach budynek ma ryzality: wschodni z klatką schodową i zachodni – owalny, boniowany z loggią w facjacie z oknami o wykończeniu podkowy. Po obu stronach dostawiono identyczne drewniane, dwukondygnacyjne, ażurowe ganki, z barwnymi szybami ułożonymi w owale (obecnie w bardzo złym stanie). Wewnątrz zachowała się drewniana klatka schodowa z drewnianą balustradą.

Budynek został indywidualnie wpisany do rejestru decyzją z 20.05.1977 pod nr. A-901.

Od jesieni 2012 r. znajduje się w prywatnych rękach.

Literatura:

Świątek T.W., Konstancin. Śladami ludzi i zabytków, Pruszków 2007

Świątek T.W., Konstancin. Wędrówka śladami ludzi i zabytków, Warszawa 1995
Karta ewidencyjna, J. Domino, 1988, archiwum WUOZ

Oprac: Anna Goła i Michał Krasucki